

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1828.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἰδὸν ἡ περὶ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς ἀναφερομένη διακοίνωσις τοῦ κυρίου Νεσσσελρόδ. Εἰς αὐτὴν δεικνύεται ἡ ἀμετάτρεπτος θέλησις τοῦ αὐτοκράτορος Νικολάου τοῦ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἐν Λονδίῳ συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ τοῦ νὰ θεωρῇ αὐτὴν πάντοτε ὡς βάση τῶν συνδιαπραγματεύσεων.

Ἐκ Πετροπόλεως, 12 Νοεμβρίου.

Ἐνῷ ἡ ἀποφασιστικὴ ναυμαχία, τὴν ὁποίαν αἱ ναυμαχικαὶ μοῖραι ἠναγκάσθησαν νὰ κάμουν πρὸς τὸν Τουρκοαιγυπτιακὸν στόλον εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου, ἐνασχολεῖ ὅλα τὰ πνεύματα, στοχάζομαι, Κύριε, ὅτι ἀρμόζει νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τὴν ἔποψιν, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ αὐτοκρατορικὴ αὐλὴ θεωρεῖ τὸ ἀξιωματικόν τοῦτο συμβεβηκός. Ἡ πρωτίστη ἐπιθυμία μας ἦτον ἀναμφιδόλως τὸ νὰ ἴδωμεν τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου ἐκπληρουμένην χωρὶς αἱματοχυσίαν, καὶ κατὰ τοῦτο λυπούμεθα διὰ τὴν νίκην μας. Ἀλλ' ἐνταῦτ' ἀνεγνώρισε πάλιν ὁ αὐτοκράτωρ ὅτι, διὰ νὰ μὴν ἴδωσι τὸν πρώτιστον τῆς συνθήκης ταύτης σκοπὸν μηδενισμένον διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐν τῇ στερεᾷ Ἑλλήνων καὶ διὰ τῆς προσβολῆς, τὴν ὁποίαν ὁ Ἰσραήμπασας ἐπαπείλει νὰ κάμῃ εἰς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, ἀφοῦ ἀπέδειξε τὴν ἀπιστίαν του διὰ διττῆς παραβάσεως τῆς πασιφανῶς ὁμολογηθείσης παρ' αὐτοῦ τῆς 12 Σεπτεμβρίου ἀνακωχῆς, οἱ ναύαρχοι, οἵτινες εἰσέπλευσαν μετ' ἐπιτυχίας σκοποὺς εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νεοκάστρου καὶ ἐκτυπήθησαν, δεχθέντες τὴν μάχην, ἐξετέλεσαν τὰς εἰς αὐτοὺς δοθείσας ὁδηγίας, καὶ ὑπηρέτησαν ἐπιτυχῶς εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα.

Ἡ ἐν Νεοκαστρῷ ναυμαχία θέτει εἰς τὴν ἀληθινὴν τῆς ἐμφάνειαν τὴν ἑνωσιν καὶ τὴν πολιτικὴν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου. Ἐξ αὐτῆς ἐλπίζεται ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ διοίκησις, γνωρίσασα τέλος πάντων τὰς ἀπάτας τῆς, θέλει σπεῖν νὰ δεχθῇ τὰ προτεινόμενα, τὰ ὅποια τὴν ἐπιβάλλουν ἀναμφιδόλως κάποιας θυσίας, ἀλλὰ καὶ τὴν δίδουν ἐπεναντίας, κάποιας θεαίας καὶ οὐσιῶδους ἀνταμοιβάς. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Σουλτάνου μέλλουν τώρα νὰ προσληφθῶσι τὰς ἀποφάσεις τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν Ἡγεμόνος. Καθ' ὅλας δὲ τὰς περιστάσεις, εἴτε παραδεχθῇ ἡ Πόρτα πολίτευμα σύμφωνον μετὰ τὰς ἐπιθυμίας μας, εἴτε ἐπεβαρύνει ἀκόμη δι' ἐχθρικῶν μέτρων τὴν

δεινὴν θέσιν τῆς, ὁ Μεγαλειότατος αὐτοκράτωρ ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ ἐξακολουθήσῃ, κατὰ τὴν μετὰ τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας τελείαν ὁμοφωνίαν, τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων τὰς ἀγαθοποιὰς συμφωνίας τῆς συνθήκης ταύτης, καὶ νὰ διατηρήσῃ εἰς ταύτην τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων τὸν εὐγενῆ ὅρον, ὅστις ἀπαγορεύει εἰς τὰ συμφωνήσαντα μέρη πάντα σκοπὸν μεγαλώσεως διὰ κατακτήσεως, ἢ τινος ἐξαιρέτου πλεονεκτήματος.

Νεσσσελρόδ.

Εἰς τὴν εἰδησιν τῆς διακοπῆς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διαπραγματεύσεων ὁ κύριος Νεσσσελρόδ ἔστειλε δευτέραν ἐγκύκλιον διακοίνωσιν, ἣτις οὐσιωδῶς δὲν εἶναι εἰμήτις ἐπανάληψις τῆς προηγουμένης, ἀναγνωσθείσης ἤδη.

Ἐκ Λονδίνου, 19 Ἰαννουαρίου.

Οἱ αἱ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν ἐκ συμφώνου ὡς ὀρισμένην τὴν σύνθεσιν τοῦ ὑπουργείου τοιαύτην, ὅποια ἐκτίθεται ἐνταῦθα.

Πρῶτος λόρδος τοῦ θησαυροφυλακείου, ὁ δούξ Οὐέλινγκτων.

Πρόεδρος τοῦ συμβουλίου, ὁ κόμης Βαθύρστος.

Σφραγιδοφύλαξ ἰδιαίτερος, ὁ λόρδος Ἐλλεμβορώγ.

Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, ὁ κόμης Δυδλεις.

Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ κύριος Πήλος.

Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν ἀποικιῶν, ὁ κύριος Τσκιςων.

Καγκελλάριος τῆς Σκακίερας, ὁ λόρδος Λινδύρστος.

Πρόεδρος τοῦ λογιστικοῦ ἀρχείου, ὁ λόρδος Μελδίλλας.

Ἐπὶ τοῦ νομίσματος, ὁ κύριος Ἑρρίες.

Πρόεδρος τοῦ ἀρχείου τοῦ ἐμπορίου, ὁ κύριος Ὁ. Γράνλιν.

Καγκελλάριος τοῦ δονκάτου τοῦ Λαγκάστρου, ὁ λόρδος Ἀβερδεῖνος.

Γραμματεὺς ἐπὶ τῶν πολεμικῶν, ὁ λόρδος Πάλμερστον.

— Ὁ κόμης Καρλίσλος ἔδωκε μέγαν δείπνον εἰς τὸν Μαρκίωνα Λανζῶνα καὶ εἰς ὅλους τοὺς ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἐκπεπτωκότας δημοτικούς.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν Ταχυδρόμον τὰ ἐξῆς.

Συγκροτημένον τὸ ὑπουργεῖον, ὅπως εἶναι τώρα, ἐμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον τὰς αὐτὰς ἀρχὰς καὶ τὸν χαρακτῆρα, τὰ ὅποια εἶχε πολὺν καιρὸν ὁ λόρδος Ἀβερδεῖν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο ἐδιχονοεῖ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν Καθολικῶν, ἀλλὰ μετὰ τοιοῦτον φαινόμενον ἐπιρροῆς μεταξὺ τῶν ἀνθισταμένων εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν Καθολικῶν, ὥστε τὸ ζήτημα

μα ἔμενον ὁλόκληρον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν δὲ συνεδρί-  
της Βουλῆς.

Ἡ συνεχὴς ἀντίστασις μας εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν Καθε-  
λικῶν μᾶς κάμνει νὰ βλέπωμεν ἄσμενοι τὴν τροποποίησιν  
τοῦ συμβουλίου ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ζήτημα.

Ἐὰν θεωρήσωμεν τὰς ἐξωτερικὰς μας σχέσεις, νομί-  
μεν ὅτι δὲν εἶναι κανεὶς νουνεχὴς ἄνθρωπος εἰς τὴν Ἀγ-  
ρίαν, ὅστις δὲν αἰσθάνεται ὅτι ἡ εἰς τὰ πράγματα προσ-  
φορὰ τοῦ δουκὸς Οὐέλλιγκτῶνος ἀπεκαθιστᾷ ταχύτεραν  
τὴν εἰρηνοποίησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἀγνοεῖται εἰσέτι πῶς ἔχει ν' ἀποφασισθῇ τὸ περὶ ἀρ-  
ματωμένης στρατηγίας, καὶ ἐὰν ὁ δούξ Οὐέλλιγκτων ἐξακολουθήσῃ  
ἐκπληροῦ καὶ τὰ καθήκοντα ταύτης τῆς ἀρχῆς.

Ἡ προσωπικὴ ἐπιρροὴ τοῦ δουκὸς Οὐέλλιγκτῶνος θέλει  
μεσολάβει τὴν ἀνάγκην ἐτέρων ἐχθροπραξιῶν κατὰ τοῦ Σουλ-  
τάνου. Ἡ ἐξακολουθήσις τοῦ λόρδου Δύνδλεϊ εἰς τὰς ἐξωτε-  
ρικὰς υποθέσεις ἀποδεικνύει ὅτι τίποτε οὐσιώδες δὲν μετε-  
βλήθη ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν τὴν ἐφηρμοσμένην εἰς τὸ κα-  
θολικὸν ἀξίωμα, κατὰ τὸ ὅποιον ἔγεινεν ἡ μεσολάβησις  
μας εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ Σουλτάνου καὶ τῶν ἐπαναστατη-  
σασῶν ἐπαρχιῶν διαφοράς.

Ἡ μεταλλαγὴ τοῦ ὑπουργείου θέλει συμβάλλει ἀναμφι-  
βόλως εἰς τὸ νὰ ἐξομαλύνῃ ὅλας τὰς δυσκολίας, αἵτινες ἀν-  
εφύησαν ὡς πρὸς τοῦτο τὸ ζήτημα.

— Ἡ ἐφημερίς (Standard) ἀναιρεῖ τὴν λυπηρὰν φήμην,  
ἥτις εἶχε διαδοθῇ περὶ τῆς υἱείας τοῦ βασιλέως. Ὁ βασι-  
λεὺς ὑπέφερεν ἀληθινὰ πολλὰ ἀπὸ σπασμῶν ἀρθρίτιδος,  
ἀλλ' ἡ κατάστασις του δὲν προξενεῖ ἀνησυχίας.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἀφοῦ ἐδημοσίευσεν τὰς ὑπουργικὰς  
διατάξεις, τὰς ὁποίας εἶδομεν ἀνωτέρω, προσθέτει ὅτι, ἐὰν  
εἶναι ἀληθεῖς, εἶναι προσωριναί.

— Ἡ Ἐφημερίς τῆς τελευταίας νυκτὸς ἐμπεριέχει τὸν  
διορισμὸν τῶν νέων πατρικίων.

Ἡ κυρία Κάννιγξ ἔγεινεν ἀντικόμισσα Κάννιγξ· ὁ κύριος  
Ἑρρίκος Οὐελεσλεῖς, πρέσβυς παρὰ τῇ αὐλῇ τῆς Βιέννης,  
ἔγεινε λόρδος Κουλεῖς· ὁ κύριος Οὐ. Ἀκούρτης, λόρδος Εὐ-  
τερδურῆς· ὁ κύριος Κάρολος Στουάτ, λόρδος Στουάτ· ὁ  
κύριος Λάμπτων, λόρδος Δυράν· ὁ κύριος Βούτλες Οὐϊλ-  
βραάμ, βαρὼν Σκελμερσδάλ· ὁ κόμης Ῥοσεβερρῆς καὶ ὁ  
κόμης Κλάμδιλλιαμ ἔγειναν πατρίκιοι καὶ διαφυλάττουν  
τοὺς ἐνεστώτας τίτλους των.

— Ἡ μετὰ θάνατον ἀπονεμομένη τιμὴ εἰς τὸν κύριον Κάν-  
νιγκα, γενομένης ἀντικομίσσης τῆς χήρας του, ἐγέμισεν  
τὸν κόσμον ἀπὸ χαρᾶν μετὰ λύπης ἠνωμένην.

[Le gazette de France.]

Ὁ Γάλλος Ταχυδρόμος περιέχει τὰ ἐξῆς περὶ Ἰρλανδίας.

Ὁ πληθυσμὸς ἐν τῇ Ἰρλανδίᾳ ἔκαμε κατὰ ἀλήθειαν πα-  
ραδόξους προόδους. Τὸ 1659 ἐπαριθμοῦντο εἰς ἐκεῖνον τὸν  
τόπον ἐν ἑκατομμύριον κατοίκων· τὸ δὲ 1754, δύο ἑκατομ-  
μύρια· τὸ 1800, τέσσαρα ἑκατομμύρια· καὶ τὸ 1827,  
ὀκτὼ ἑκατομμύρια. Ἡ ἑκτασις τῆς Ἰρλανδίας εἰς τετραγων-  
ικὰ Ἀγγλικά μίλλια εἶναι 32,202, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς  
καλλιεργουμένης γῆς εἶναι στρέμματα 11,943,000. Εὐ-  
ρίσκονται εἰς τὴν Ἰρλανδίαν 4 ἐπαρχιαί καὶ 32 κομηταί·  
294 βαρωνιαί· 2,278 συνοικίαι· 1,142,602 οἰκίαι, ἐνῶ  
τὸ 1791 ἠριθμοῦντο μόνον 702,099. Εὐρίσκονται 1,312,  
082 οἰκογένειαι. Ἐκ τούτων δὲ 1,138,069 ἄνθρωποι

καταγίνονται εἰς τὴν γεωργίαν, 1,170,044 εἰς τὸ ἐμ-  
πόριον καὶ τὰς χειροτεχνίας, καὶ 528,702 ζῶσιν ἐκ  
τῶν προσόδων των· 16,307 ὑπηρετοῦν ὡς δούλοι, καὶ  
15,000 φυλακίζονται κατ' ἔτος δι' ἀδικήματα ἢ ἐγ-  
κλήματα· οἱ διὰ μανίαν ἢ ἰδιτροπῖαν ἀποκλειόμενοι  
λογίζονται 1482. Ἡ Ἰρλανδία παριστάνεται εἰς τὴν  
βουλὴν ἀπὸ ἑκατὸν ἀντιπροσώπων, εἵτινες διορίζονται  
ἀπὸ 210,431 ἐκλογεῖς.

Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν 5,317 ἄνθρωποι εἶναι ἐπιφορτι-  
σμένοι τὴν ἀστυνομίαν ὡς ἐπιστάλαι. Εὐρίσκονται 11,823  
σχολεῖα, 338,875 μαθηταὶ τοῦ ἁρρένου εἶδους, καὶ  
207,793 τοῦ θήλεος. Τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τῶν μερικῶν  
ἰδιοκτησιῶν καὶ τῆς κυβερνήσεως ἀναβαίνει εἰς 563,  
660,000 λίρας στερλίγας, ἡγοῦν· ἰδιοκτησίαι παρα-  
γωγικαὶ τῶν ἰδιωτῶν, 467,660,000 λίραι στερλίγαι·  
ἰδιοκτησίαι ἄγονοι 87,000,000 λίραι στερλίγαι, καὶ  
κτήσεις δημόσιαι 9,000,000. Εὐρίσκονται εἰς τὴν κυ-  
κλοφορίαν 4,000,000 λίραι στερλίγαι εἰς οὐσίαν, καὶ  
ἡ τράπεζα τοῦ Δυβλίνου ἔχει 5,000,000 γραμμάτια.  
Αἱ δὲ ἰδιαίτεραι τράπεζαι ἔχουν ὡσαύτως εἰς κυκλοφε-  
ρίαν διὰ 2,000,000 γραμμάτια. Εἰς τὸ ἥμισυ δὲ τούτου  
τοῦ ἀριθμοῦ ἐκτιμῶνται αἱ εἰς τὴν κυκλοφορίαν συναλ-  
λαγματικά. Ἡ πρόσδοδος ποτὲ δὲν ἐξήρκεσεν εἰς τὰς  
δαπάνας, αἵτινες ἀνέβησαν ἕως 20,836,438 λίρας στερ-  
λίγας. Ἐνῶ ἡ πρόσδοδος, ἐκτὸς τῶν τῆς εἰσπραξέως ἐ-  
ξόδων, δὲν ὑπερέβη ποτὲ, κατὰ τὰ τελευταῖα εἴκοσι ἔτη,  
τὸν ἀριθμὸν τῶν 7,000,000, ἠκολούθησαν δάνεια, τὰ ὁποῖα  
ἀπ' ἀρχῆς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος ἠῦξεν μὲ  
τρόπον ἀπίστευτον. Τὸ 1716 ἔτος τὸ χρέος ἦτο μόνον  
16,106 λίρ. στερλ. τὸ 1762 ἦτο 223,433· τὸ 1794  
ἔγεινεν 1,969,975· τὸ 1800 ἀνέβη εἰς 22,000,000· τὸ  
1810 εἰς 75,000,000, καὶ τὸ 1817. κατήντησεν εἰς τὴν  
ὑπέρογκον ποσότητα τῶν 134,602,769 λιρῶν στερλίγ-  
ων· ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου συνεμίχθη μετὰ τοῦ χρέ-  
ους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

## ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης, 21 Φεβρουαρίου.

Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν, 17 τοῦ μηνὸς, πρὸς  
τὸ ἑσπέρας, ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἀνεχώρησεν  
ἐκ Πόρου ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ δικρότου Οὐάρσπιτ, συν-  
ωδευμένος ἀπὸ τὰ αὐτὰ βασιλικά πλοῖα, τὰ ὁποῖα  
τὸν συνώδευσαν εἰς τὴν ἐντεῦθεν ἀναχώρησίν του, ἔτι  
δὲ καὶ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν δίκρετον, τὴν Ἑλλάδα, δια-  
ταχθέν νὰ συμπλεύσῃ. Τὴν δὲ 19 ἔφθασεν εἰς Ναύ-  
πλιον.

Μετὰ τὴν ἐκ Τριπολιτσᾶς ἀναχώρησιν τοῦ μεγα-  
λητέρου στρατεύματος τῶν Αἰγυπτίων ἐν τάγμα ἰπ-  
πέων συγκείμενον ἀπὸ τριακοσίου περίπου ἔμεινεν ἀ-  
κόμῃ ἕως τὴν παρελθούσαν τετάρτην, τὸ ὅποιον, ἀφοῦ  
κατέσκαψε τὰ τεῖχη, τὰ κανονιστήσια καὶ τὰς οἰκί-  
ας τῆς πόλεως, ἀνεχώρησε καὶ αὐτὸ τὴν νύκτα τῆς  
14 πρὸς τὴν 15 τοῦ ἐνεστώτος.

ἡ παρελθούσα ἐδοξάσατο τὸ ἀτμακίνητον ἢ Καρτε-  
 ρία τὴν κατασχίνην τῶν ἐν τῷ στομίῳ τοῦ Κορινθιακοῦ  
 κόλπου Τουρκικῶν κανονοστασίῳ εἰσέπλευσεν εἰς αὐτὸν  
 καὶ ἐπὶ τὴν εἰς Τριζώνια, διὰ τὴν βοήθησιν, ὡς φαίνεται,  
 τὰ τῶν ἡμετέρων τῶν ἐκεῖ στρατοπεδευμένων κινήματα.  
 Ὅτι τὰ εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρισκόμενα στρατεύματά  
 μας μετέβησαν ἤδη εἰς τὴν ἐμώκυνον νῆσον Τριζώνια,  
 καὶ φαίνεται, ὅτι δὲν παραίτησαν ταύτην τὴν θέσιν,  
 εἰμὴ διὰ τὴν καταλάβωσιν ἀναμφισβόλως ἄλλην προσφορ-  
 τέραν διὰ τὴν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα προχώρησιν  
 τῶν ὁπλῶν μας.

Ἀπὸ τὰ νεώτερα ἐκ Χίου γράμματα πληροφοροῦμεθα  
 ὅτι ἡ κατάστασις τῆς πολιτικῆς τοῦ φρουρίου ἐβελτιώθη  
 ἤδη. Ἐγνωρίσθη τέλος πάντων ὅτι εἰς τὸν διὰ θαλάσσης  
 ἀποκλεισμόν ἐκείνου τοῦ φρουρίου ἡμπερούσαν καλλήτερα  
 νὰ συντείνου μικρὰ καλῶς ὠπλισμένα καὶ ταχύπλοα πλοι-  
 ἄρια καθότι, ἐπειδὴ ὁ πορθμὸς εἶναι πολλὰ στενὸς καὶ εἰς  
 καιρὸν τρικυμίας μεγάλα πλοῖα δὲν δύνανται νὰ μένου εἰς  
 τὰ πανία, οἱ ἐν Τσεσμέ ἐχθροὶ ὠφελοῦνται ἀπὸ τὴν εὐκαι-  
 ρίαν καὶ μὲ μικρὰ πλοῖα διαπλέουν τὸν πορθμὸν καὶ συγ-  
 κινωνοῦν μὲ τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ. Τοῦτο συνέβη ἕως τώρα  
 πολλάκις, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἐπέτυχον νὰ ἐμβάσουν κατὰ διαφό-  
 ρους περιστάσεις ζωτροφίας, πολεμεφῶδια καὶ στρατιώτας  
 πρὸς ἐνδυνάμωσιν εἰς τὸ φρούριον. Αἱ διδόμεναι αὐταὶ βοή-  
 θειαι, ἂν καὶ μικραὶ πραγματικῶς, γινόμεναι ὅμως συνε-  
 χῶς, ἠδυνήθησαν νὰ ὑποστηρίξουν καὶ ἐνθαρρύνουν τοὺς πε-  
 λιορκουμένους. Ἀπὸ πολλῶν ὅμως ἡμερῶν ἤρχισαν οἱ ἡμέ-  
 τεροι νὰ μεταχειρίζονται μικρὰ ἐνοπλῶν πλοῖα, τὰ ὅποια  
 ὠφελοῦν τὰ μέγιστα εἰς τὸν ἀποκλεισμόν, καὶ οἱ Τούρκοι  
 σπανίως πλέον τολμοῦν νὰ ριψοκινδυνεύουν τὸν διάπλουν.  
 Ἀπὸ τὴν 12 τοῦ ἐνεστῶτος οἱ ἡμέτεροι ἐπρομηθεύθησαν ἐν  
 ταχύπλοον ἐξαίρετα ὠπλισμένον καὶ κινούμενον ἀπὸ τριά-  
 κοντα κωπῶν κατεσκευάζοντο δὲ καὶ ἄλλα παρόμοια διὰ  
 τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ ἕως τώρα πρέπει νὰ εἶναι ἕτοιμον  
 εἰς ἐνέργειαν καὶ ἐν ἑτερον. Οἱ ἐχθροὶ στερούμενοι πλέον  
 τὰς ἀπὸ Τσεσμέν βοήθειας εὐρίσκονται εἰς ἀπελπισίαν,  
 καὶ ἤρχισαν νὰ δοκιμάζουν μεγίστην στενοχωρίαν ἀπὸ τὰ  
 ἐνισχυδῶς ἀναγκαῖα καὶ ἐὰν ἡ περικερκία ἐξακολουθήσῃ μὲ  
 τὴν αὐτὴν ἀκρίβειαν, τὸ φρούριον τῆς Χίου πολλὰ ὀγρή-  
 γηρα θέλει εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν μας.

Πρὸ τινων ἡμερῶν μᾶς ἐκοινοποιήθη ἐν τῷ θάλασσῳ διὰ μέ-  
 νου τῆς Σύρας ἡ εἰδήσις ὅτι περὶ τὰ τεσσαράκοντα Αἰ-  
 γυπτιακὰ πλοῖα, ἐξ ὧν τὰ πλείονα φορτηγὰ, καὶ μέ-  
 ρος πολεμικῶν, εἶχον ἀναχωρήσει ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ  
 διευθύνοντο πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡδὴ δὲ λέγεται ὅτι καὶ  
 ἔβησαν δεκαπέντε εἰς Κρήτην. Ἄν ἡ εἰδήσις αὕτη εἴ-  
 ναι ἀληθής, φαίνεται ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ

εἶναι νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ φρούρια τῆς Κρήτης, καὶ νὰ προ-  
 παθήσῃ ἵσως νὰ ἀνανεώσῃ μὲ ματαίᾳς ἐλπίδαις τὰ πο-  
 λεμικά του ἐπιχειρήματα εἰς τὴν νῆσον ταύτην.

Ἀριθ. 478. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν λογαριασμῶν Λογιστικὴ Ἐπιτροπὴ  
 Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Προσκαλεῖσθε νὰ καταχωρήσετε εἰς τὸ προσηχὲς φύλλον  
 τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τὸ ἐσώκλειστον ἐπίσημον ἀντί-  
 γραφον ἀναφορᾶς τοῦ κυρίου Νικολάου Οἰκονόμου πρὸς τὴν  
 ἐπιτροπὴν ταύτην, ὡς ἀποβλεπούσης τὰ κοινὰ συμφέροντα.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1828.

Κ. Πολυάδης.

Κ. Τασίκα.

Χριστὸδούλος Οἰκονομίδης.

Ἀθανάσιος Σκαδαλίδης.

Μ. Κ. Παγκαλός.

Ὁ γραμματεὺς Γεώργιος Γεωργίου.

Πρὸς τὴν Σ. Λογιστικὴν Ἐπιτροπὴν.

Δουλεύσας ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἰαννουαρίου 1824 ἕως τῆς  
 1ης Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ὡς ἀρχηγὸς κλάδου  
 τῆς Γραμματείας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ ὡς ταμίας τοῦ  
 αὐτοῦ Ἐκτελεστικοῦ, καὶ βλέπων ὅτι ἐλάβαν πολλοὶ  
 διπλοῦς μισθοὺς, διὰ τοῦτο ἐζήτησα καὶ ἐγὼ, καὶ  
 ἔλαβον διπλοῦς μισθοὺς διὰ τὰ δύο ἀνωτέρω ὑπουργί-  
 ματά μου, μὲ σκοπὸν ὅμως πάντοτε ὅχι διὰ νὰ ὠφεληθῶ  
 ἀπ' αὐτοὺς, ἀλλὰ διὰ νὰ κάμω ἐν καιρῷ τῷ ἀνήκοντι,  
 ὡς εἶναι ὁ παρὼν καιρὸς, νὰ ἐπιστρέψωσι τὸν ἕνα μι-  
 σθὸν, ὅσοι ἔλαβον διπλοῦς μισθοὺς διὸ καὶ κάμνω ἐγὼ  
 τώρα ἀρχὴν καὶ ἐπιστρέφω διὰ τοῦ παρόντος μου τὴν  
 ὑπ' ἀριθ. 4,824 διαταγὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Οἰκονο-  
 μίας τῆς τρίτης Περιόδου πρὸς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον διὰ  
 γρόσια χίλια ἀριθ. 1000, ὡς ταμίας τοῦ Ἐκτελεστι-  
 κοῦ τῆς β' Περιόδου, ἐπιστηριζόμενος εἰς τὰ δίκαιον  
 ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ὅτι θέλετε κάμει, ἵνα ἀκολουθήσωσι  
 τὸ ἴδιον παράδειγμα καὶ οἱ ἄλλοι.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 14 Φεβρουαρίου 1828.

Ὁ πολίτης Νικόλαος Οἰκονόμου.

Προσκληθεὶς τῆς Ἀναθεωρητικῆς.

Ἐπ' ἀριθ. 75 πρὸς τὸν Πρωτοπαπᾶν Παπαγεώργιον καὶ  
 Παπαθεοδόσιον Οἰκονόμον γραφέντας παρὰ τῆς λογιστικῆς  
 διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 406, ὡς χρεωστῶντας εἰς τὸ ἔθνος  
 Γρ. 6,560 ἐκ προσόδων Ναυπλίου ἐπὶ τοῦ 1824 ἔτους.

Ἐπ' ἀριθ. 76 πρὸς τὸν Παναγιώτην Ἀναγνωστόπουλον  
 γραφέντα παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 407,  
 ὡς χρεωστῶντα Γρ. 21,283 ἐκ προσόδων τῆς ἐπαρχίας  
 Μικρεμάνης ἐπὶ τοῦ 1823 ἔτους.

Ἐπ' ἀριθ. 77 πρὸς τοὺς κατὰ τὴν α' Περίοδον ἐφόρους

τῆς νήσου Πόρου γραφέντας παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 408, ὡς χρεωστοῦντας Γρ. 17,700 ἐκ προσόδων τῆς αὐτῆς νήσου καὶ Περιόδου.

Ὑπ' ἀριθ. 78 πρὸς τὸν Λοιθετήν Καλύβαν, Ἀναγνώστην Κρεμμύδην, Ἰωάννην Ζέβαν, Ἀναγνώστην Ζέβαν, Ἀναγνώστην Οἰκονόμου, Βασίλειον Παπαντώνην, Κυριακὸν Παπανδρίκολην, Ἀντώνιον Χαροκόπων, Μανόλην Κητικὸν, Παπασακελλάριον, Ἀναγνώστην Οἰκονομόπου καὶ Παπακώνσταν, γραφέντας παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 409, ὡς χρεωστοῦντας Γρ. 9,287:7 ἐκ προσόδων τοῦ Κατωναχαῆ ἐπὶ τῆς αὐτῆς Περιόδου.

Ὑπ' ἀριθ. 79 πρὸς τὸν Ἰωάννην Π. Κυριακὸν Γραφέντα παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 410, ὡς χρεωστοῦντας Γρ. 30,000 ἐκ προσόδων Καλαμάτας ἐπὶ τῆς αὐτῆς Περιόδου.

Ὑπ' ἀριθ. 80 πρὸς τὸν Χ. Θεοχάρην Ὑδραίων γραφέντα παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 411, ὡς χρεωστοῦντας Γρ. 3,395 ἐκ προσόδων τῶν Μύλων Ναυπλίου ἐπὶ τοῦ 1824 ἔτους.

Ὑπ' ἀριθ. 81 πρὸς τὸν Ἀναγνώστην Λαδόπουλον γραφέντα παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 412, ὡς χρεωστοῦντας Γρ. 725 ἐκ προσόδων Λιγορέου Ναυπλίου ἐπὶ τοῦ 1824 ἔτους.

Ὑπ' ἀριθ. 82 πρὸς τὸν Σταμάτιον Τροχάνην καὶ Θεόδωρον Βροντίσσην γραφέντας παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 413, ὡς χρεωστοῦντας Γρ. 5,796: 26 ἐκ προσόδων τῆς ἐπαρχίας Πραστοῦ, καὶ τελωνίου Λεωνιδίου ἐπὶ τῆς αὐτῆς Περιόδου.

Ὑπ' ἀριθ. 83 πρὸς τὸν Κωνσταντῖνον Μπασκλαβάνην γραφέντα παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 414, ὡς κατακρατοῦντα μὲν τοῦ ἔθνους Γρ. 49,298, ὑποκείμενον δὲ νὰ δώσῃ λόγον περὶ Γρ. 48,380.

Ὑπ' ἀριθ. 84 πρὸς τὸν Παναγιώτην Ζαφειρόπουλον γραφέντα παρὰ τῆς λογιστικῆς διὰ γραφῆς ὑπ' ἀριθ. 415, ὡς κατακρατοῦντα μὲν τοῦ ἔθνους Γρ. 230,877: 2 ἐξ ὑπολογισμοῦ ἰδικοῦ του καὶ τοῦ ποτὲ ἀδελφοῦ του, καὶ τὸν ἐν Κυβερνίῳ ἐθνικὸν μύλον, ὑποκείμενον δὲ νὰ δώσῃ λόγον περὶ Γρ. 17,000.

Τῇ 7 Φεβρουαρίου 1828, ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ γραμματεὺς Κωνσταντῖνος Λευκάς.

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία

Διακηρύττει.

Ὁ κύριος Δημήτριος Γουζέλης, μέλος ἐπιτροπικὸν τῆς Φιλανθρωπικῆς Ἑταιρείας, ἤδη γνωστὸς καὶ δι' ἄλλους του κόπους, ἐκδίδει εἰς φῶς τινὰς πατριωτικοὺς του λόγους, καὶ ζήλω φερόμενος ἀφιερῶ τὸ κέρδος αὐτῶν εἰς ὄφελος

τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου συστήματος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπαραινοῦσα τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ θαρρύνουσα εἰς τὰ γενναῖα φρονήματα τῶν τιμίων μελῶν τῆς, εἰς τὴν φιλομάθειαν τῶν φιλομούσων καὶ εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν ὑπολοίπων, προσκαλεῖ εἰς συνδρομὴν ἀπαξάπαντας, καὶ μένει εὐελπίς ὅτι μέλλει νὰ ἀπαντήσῃ ὅλην τὴν προθυμίαν, ἐπειδὴ δὲν μέλλει μόνον νὰ λάβωσιν οἱ συνδρομηταὶ βιβλίον [ὡς ὑπολαμβάνομεν ἀναγκαῖον εἰς τοὺς φιλοκάλους], ἀλλὰ καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς εὐαισθησίας των, καταλαβόντες ὅτι ἔχουν νὰ χρησιμεύσωσι τὰ αὐτὰ χρήματα εἰς φιλόφιλαν ἔργα.

Οἱ λόγοι εἰσὶν ὅκτω, ὡς ἐξῆς:

Α'. Περὶ ἐξόδου τῆς Τριπολιτσᾶς.

Β'. Περὶ πίστεως καὶ πατρίδος.

Γ'. Περὶ συνεισφοράς.

Δ'. Περὶ καταχρήσεων τῶν Ἑλλήνων.

Ε'. Ἐπικήδειος τοῦ Ἀγγλου λόρδ Βάϊρων.

ΣΤ'. Περὶ διαλλαγῆς καὶ ὁμονοίας πρὸς τοὺς ἐν Νάξῳ.

Ζ'. Ἐπινίκιος εἰς τὰς ναυμαχίας τῶν Ἑλλήνων.

Η'. Περὶ πατρίδος.

Τὸ τίμημα τοῦ βιβλίου τούτου διορίζεται Γρ. ὅκτω, ἐκ τῶν ὁποίων προσκαλοῦνται οἱ γενναῖοι συνδρομηταὶ νὰ δίδουν τὰ ἥμισυ ἔμπροσθεν, καὶ τὰ ἄλλα ἥμισυ ὕστερον. Τὰ ὀνόματα ὅλων ὁμῶς ἐκδίδονται εἰς τύπον. Καὶ ἐπειδὴ οἱ ῥηθέντες λόγοι ἔχουσιν ὕλας κεχωρισμένας, κατὰ τὸ σύνθημα τῶν λόγων, καὶ δὲν ὑπόκεινται εἰς σειρὰν εἰς τοῦ ἄλλου, ἡμποροῦσιν οἱ συνδρομηταὶ κεχωρισμένως ἓνα μεθ' ἓνα, ἢ μὲν ἐξερχόμενον τοῦ τύπου, νὰ τὸν λαμβάνωσιν.

Εἴθε οἱ φιλόκαλοι, οἱ εὐαίσθητοι, καὶ ὅσοι κανχῶνται ἀρετῇ νὰ συντρέχωσιν πάντοτε παντοίαις τρόποις εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, διὰ νὰ τιμᾶται πρεπόντως καὶ μετὰ τὴν πρᾶξιν καὶ ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία εἰς δόξαν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 23 Δεκεμβρίου 1828.

Ὁ Πρόεδρος

Σπυρ. Καλογερόπουλος

Δημήτριος Γουζέλης.

Χρ. Ματακίδης.

Κωνσταντῖνος Ἀξιότης.

Ἀντώνιος Τζούνης.

Ὁ γραμματεὺς Β. Κουρουσόπουλος.